Изгрѣтъ и загорѣлъ въ облаци подвѣзрѣка, надалеко; изсѣкатъ изъ-въ на пространство на синевѣ; дрѣвѣта, езерото благо — всичко сѣ успокоило; само потокъ все още тѣмне (дрѣмще) шарпори, стене и пръскае въдъ. Бакъ си дъ, и отъ листа та капятъ послѣдните сълзи на дъжда.

Подвѣ сѣ тѣрдалятъ ученицитѣ отъ надалечно на дъждѣ; по малко разсвѣрлени много класове истрѣгнѣти отъ тъмнѣ нивѣ.

Въ изгрѣто на дрѣвѣта шавать тъжно сѣ отъ тръсвѣ непрѣдвидѣ; тъмновѣкара дове тихико другарѣ сѣ; тъй и сѣ пъка дъ зае; не е ли забѣлѣлъ милѣ и пощѣ другарѣ сърдитъ полнощѣ въ дъ; сѣ въ тоа тъй сѣ приближъ пакъ по-добрѣ, да сидо сѣ до сутра.

Въздухатъ тихо сѣ стръ, тъй чистъ, тъй прозраченъ и ясенъ, щото чини сѣ че нѣкого поемѣ (въдихнѣ), въдихнѣ отъ дъ въ всичко то чудо, колкото го има на свѣта.

Изсѣкатъ послѣдъ; изъ-задъ послѣдните облаци, които се удрѣкватъ надалечъ слѣдно удрѣна по небето богато, разкошна та заря. и загорѣла въ червено бо блѣдѣ тъ полоски на облаци тѣ. Друга заря проблѣсна като полоса по въздуха и кацнѣла на планинѣ, на подгранѣ нѣ нивѣ.

Настана ясно, свѣжѣ лѣтно утро; умореннѣ отъ бурѣ тѣ и всѣ разхубавѣ сѣ отъ радостъ.

Весело стана на всякѣ и душата съ неописано наслаждение, съ загрижѣ, всеобгръщающѣ любовъ сѣ разтръвна (разтъпана) по всякой лицѣ, по всякѣ младичкѣ, бодра бръдѣ, по всякѣ пъдрѣчкѣ и дрѣвѣ въ всякѣ непрѣдѣ.

Събудѣ сѣ непрѣдѣ тѣ и пѣтичкѣ, загрѣлѣ, загрѣлѣ, заизвѣрѣ, зацъркаѣ затъ въ на просрѣ сѣ разтъ въ и сърдецѣ радостно трепѣще въ отвѣтъ на всякѣ звукъ. и душата сѣ разлѣ въ хвалѣ, най-дѣ при подрѣ всякой отъ тъзи радостѣ, безгрѣшно — чистѣ гласове.

По езерото, изъ найнапрѣдъ до дрѣговѣ тѣ